

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα

10-5-1994

Αριθ. Γνωφ. 827-9-10

Προς

Το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως

Ελληνική Αστυνομία

Δ/νση Μελετών

Επί των διατυπωμένων, με το υπ. αριθ 1017/44/7-ιβ/1994 έγγραφό σας, ερωτημάτων αναφορικά με την ερμηνεία διατάξεων του Ν. 2121/1993, έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε τα ακόλουθα:

1.- Όπως προκύπτει από τη σαφή διάταξη του άρθρου 63 παρ.1 εδ.α Ν. 2121/1993 "Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" που ορίζει ότι "Σε κάθε περίπτωση όπου επίκειται η τέλεση πράξεως προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως όταν, χωρίς να υπάρχει η απαιτούμενη άδεια του δημιουργού, πρόκειται να γίνει δημοσία εκτέλεση θεατρικού ή κινηματογραφικού ή μουσικού έργου, η κατά τόπον αρμοδία αστυνομική αρχή οφείλει να απαγορεύσει την πράξη αυτή ύστερα από αίτηση του δημιουργού ή των διαδόχων του" η υποχρέωση αυτή της αστυνομικής αρχής αναφέρεται σε κάθε περίπτωση επικειμένης τελέσεως πράξεως προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, ως περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος του δημιουργού και όχι μόνο στην ενδεικτικά μνημονευόμενη στην ως άνω διάταξη, ως την πλέον συνήθη, περίπτωση της χωρίς άδεια του δημιουργού δημοσίας

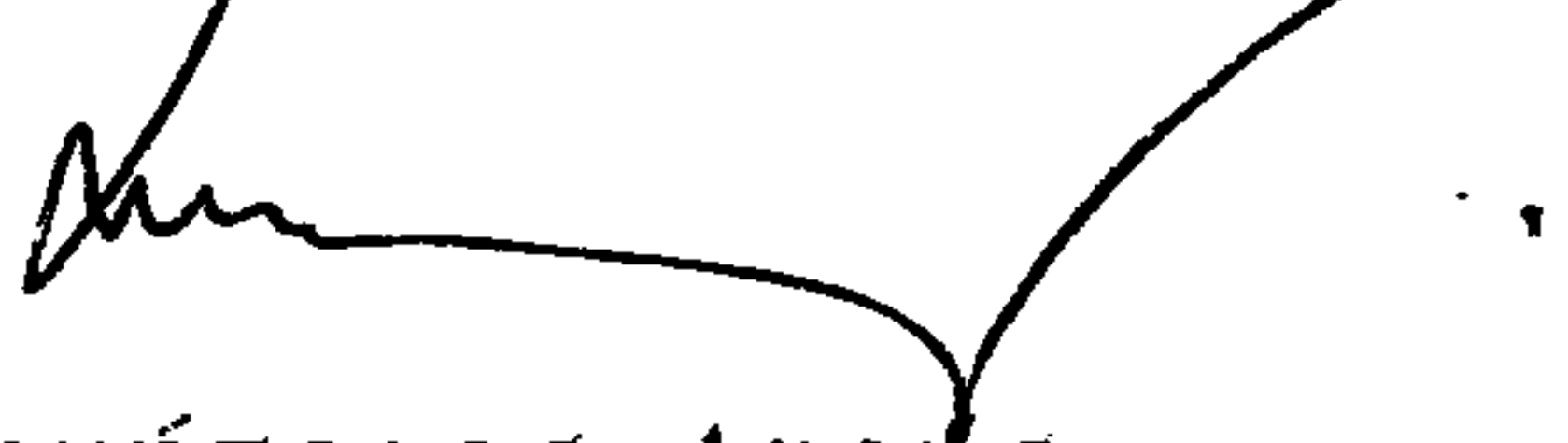
εκτελέσεως του έργου.

2.- Κατά το άρθρο 3 παρ.2 του ιδίου νόμου, " δημοσία θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από του εάν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται, στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους ". Εξ· άλλου, κατά την διάταξη της πρώτης παραγράφου του ως άνω άρθρου, το περιουσιακό δικαίωμα δίνει την εξουσία στο δημιουργό, μεταξύ των άλλων, να απαγορεύει ή να επιτρέπει την δημοσία εκτέλεση του έργου καθώς και την μετάδοση ή αναμετάδοση τούτου στο κοινό με την ραδιοφωνία και την τηλεόραση (εδαφ. ΣΤ και Ζ). Η έννοια της εξουσίας, ως προς την ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου, περιλαμβάνει το δικαίωμα του δημιουργού να επιτρέπει σε συγκεκριμένο ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό την μετάδοση ή αναμετάδοση τούτου και οπωσδήποτε, με την άσκηση του δικαιώματός του αυτού, δεν εξαντλεί την εξουσία του να επιτρέπει ή να απαγορεύει στο να γίνει προσιτό ταυτόχρονα ή μεταγενέστερα το από την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο μεταδιδόμενο έργο, σε ένα κοινό, που δεν θα έχει σχέση με τον οικογενειακό κύκλο ή το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον του, κατ· αυτόν τον τρόπο, "δημοσία" μεταδίδοντας το έργο, ενέργεια για την οποία απαιτείται η άδεια του δημιουργού.

Συνεπώς και επί του δευτέρου ερωτήματός εάν απαιτείται η άδεια αυτή, για την, χωρίς την χρησιμοποίηση υλικού φορέα-κασσέτας, απλή ραδιοτηλεοπτική μετάδοση του έργου

στους χώρους όπου το κοινό, δεν είναι ο οικογενειακός ή κοινωνικός κύκλος του μεταδίδοντος, προκύπτει καταφατική απάντηση. -

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Δημήτριος Δωρής